

er der stillet Forslag om at tilvejebringe denne Forhøjelse af Automobilafgiften ved en Forøgelse af Gummiafgiften. Efter de Beregninger, som er anstillet, skønnes en Afgift af 50 Ø. pr. kg Gummiringe at ville indbringe 1 Mill. Kr. om Aaret.

Jeg har hermed i det væsentlige redegjort for Lovforslaget, saaledes som det her forelægges for dette høje Ting. Men jeg vil gerne saa indtrængende, som det er mig muligt, anmode om en hurtig Behandling af Lovforslaget, thi Forholdet er jo det, at den Forsinkelse, som allerede er paaført Broens Udførelse, sammen med den Tid, som vil gaa til Omprojekteringen, sandsynligvis, hvis Broen skal kunne blive færdig samtidig med de andre Anlæg, vil bevirke, at Broen bliver dyrere for hver Maaned, Byggetiden for den bliver mindre. Jeg tror ogsaa, at hvis Broens Byggetid skal indskrænkes alt for meget, vil det blive vanskeligere for de danske Firmaer at komme med i Konkurrencen. Skal Vejbroen ikke bygges — hvis Rigsdagen tager den Stilling —, er det ogsaa af Betydning af Hensyn til Beskæftigelsen af Arbejderne at faa Licitationen afholdt snarest og Byggearbejdet i Gang snarest.

Jeg tillader mig hermed under Henvisning til de Motiveringer for Vejbroens Udførelse, som jeg her har givet, at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning ønsker at udtrede af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond. Hvis ingen gør Indsigelse mod, at Valget af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i Udvalget angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond, i Stedet for Stauning valgtes *J. P. Nielsen*.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 231 af 28. Juli 1916 om Tilsyn med den tekniske Undervisning for Haandværkere og industridrøvende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3679, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 2117).

Sagen sattes til Forhandling.

J. C. A. Larsen: Som det fremgaar af de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, er dette et Resultat af en Overenskomst mellem et Udvalg fra Kunstakademiet og et Udvalg fra Skoleraadet for de tekniske Skoler. Denne Overenskomst gaar ud paa at forøge Skoleraadet for de tekniske Skoler, som i Forvejen tæller 15 Medlemmer, med yderligere 3, nemlig en Kunstmaler, en Billedhugger og en Arkitekt. I Henhold til Loven af 1916 vedrørende Tilsynet med de tekniske Skoler er der givet Handelsministeren en Bemyndigelse til at udskyde enkelt af de i Forvejen valgte Medlemmer for at give Plads for andre, som Tiden muligvis kunde kræve skulde være repræsenteret i dette Skoleraad. Den højtærede Minister har nu ikke ønsket at gaa denne Vej, og jeg er ganske enig med ham deri; det vilde sikkert have givet Anledning til ikke ringe Protest og Kritik, dersom dette var sket, en efter min Mening berettiget Kritik.

Udgifterne til denne Forøgelse af Skoleraadet er jo meget ringe, vil i det højeste komme til at andrage nogle ganske faa Hundrede Kroner om Aaret, idet nemlig dette Skoleraad kun faar Diæter for de enkelte Dage, det er sammenkaldt; og dersom man kun saa paa dette Forhold, vilde jeg mene, at der ikke var Grund til at opholde sig meget ved dette lille Lovforslag, saa det kunde faa en hurtig Gang gennem Rigsdagen. Men der er et andet Forhold vedrørende denne Sag, der i betydelig højere Grad interesserer mig, og som jeg gerne vil have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om.

De, som har fulgt de tekniske Skolers Udvikling gennem Tiderne, vil vide, at de i den sidste Menneskealder har udviklet sig — jeg kan næsten sige med rivende Fart. Med den udmærkede Anstalt i København som Forbillede er der rundt omkring i Landets Provinsbyer, jeg kan sige i enhver Stationsby, startet tekniske Skoler, en Undervisning for de unge Haandværkere for teoretisk at dygtiggøre dem i deres Fag, og disse Skoler er oprettet af Erhvervene selv. Store Udgifter, undertiden fra smaa Haandværkerhjem, som kun havde det nødvendige, har man ofret paa at starte disse tekniske Skoler ud fra det Synspunkt, at det var en Nødvendighed i vor Tid at faa de unge Haandværkere dygtiggjort saa meget som muligt. Ganske vist har Staten, navnlig i de senere Aar, ydet ganske betydelige Bidrag, men det skal slaas fast, at det er de lokale Organisationer, tekniske Foreninger, Haandværkerforenin-